

Arrest

nr. 312 306 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2024 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Allashec en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. In 2009 kwam u naar België om uw broer te helpen. U heeft sinds 6 jaar een relatie met L.H. (...), een Kosovoaar. Jullie hebben twee dochters samen. Op 9 maart 2023 verzocht u in België om internationale bescherming. U verklaarde dat u hier graag bent, dat u thuis niets heeft en dat uw echtgenoot ook niets heeft. U verklaarde dat u niet naar Noord-Macedonië kan terugkeren omdat u samen bent met een Kosovoaar. In Kosovo hebben ze u niet graag en zal men uw kinderen afnemen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen

vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 15 mei 2023. U heeft mij dezelfde dag een geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen. U werd nogmaals opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 14 december 2023. Enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud deelde u opnieuw een geldige reden mee om uw afwezigheid te rechtvaardigen. U werd uiteindelijk nog een derde keer uitgenodigd op 2 februari 2024. De dag voordien deelde u andermaal een geldige reden mee om uw afwezigheid te rechtvaardigen. Conform artikel 18, §2 KB 11 juli 2003 inzake de rechtspleging van het CGVS kan de commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds in 2009 de Schengenzone binnenkwam, dat u hier al bijna vijftien jaar verblijft en dat u pas op 9 maart 2023 om internationale bescherming verzocht omdat u eerder niet wist hoe u om internationale bescherming moest verzoeken (Verklaring DVZ, vraag 28, Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u manifest nagelaten heeft te doen. Uw houding, met name het feit dat u ongeveer vijftien jaar gewacht heeft alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan bijgevolg onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit blijkt ook uit uw expliciete verklaring dat u noch met uw autoriteiten noch met medeburgers problemen heeft gehad (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7).

Wat uw verklaring betreft dat ze u in Kosovo niet graag hebben en dat men in Kosovo uw kinderen wil afnemen dient opgemerkt te worden dat een asiolverzoek moet worden onderzocht ten opzichte van het land van herkomst, in het bijzonder het land waarvan de verzoeker de nationaliteit bezit. Uit het door u neergelegde paspoort en uit uw verklaringen blijkt dat u Noord-Macedonisch staatsburger bent. Gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië verklaarde u dat u niet naar Noord-Macedonië kan omdat u samen bent met een Kosovaar (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Het loutere feit samen te zijn met een burger die een andere nationaliteit heeft dan de uwe volstaat echter niet om in uw hoofdte een nood aan internationale bescherming af te leiden. Uit niets blijkt bovendien dat, indien jullie hiervoor de nodige administratieve stappen zouden zetten, uw partner geen verblijfsvergunning in Noord-Macedonië zou kunnen krijgen (of u in Kosovo).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat, indien u bij terugkeer problemen zou krijgen in Noord-Macedonië, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd.

Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder haalde u nog socio-economische motieven aan. U verklaarde dat u niets heeft, dat u arm bent, dat u geen huis heeft en dat ook uw echtgenoot arm is (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofd suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Uit niets blijkt immers dat u geen toegang zou hebben tot de Noord-Macedonische arbeidsmarkt om op die manier een inkomen te genereren. Bovendien kan opgemerkt worden dat u in Noord-Macedonië een netwerk heeft. Immers, uw moeder en uw zus R.N. (...) wonen nog steeds in Noord-Macedonië (Verklaring DVZ, vragen 13 en 18). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden gesteund werd door uw familie. Immers, uw broer betaalde uw reis naar België (Verklaring DVZ, vraag 32). Ook de afgelopen jaren reisde u nog doorheen Europa. In uw paspoort staan immers stempels die aantonen dat u in 2022 de Hongaars-Servische grens heeft overgestoken. Hieruit kan opgemaakt worden dat u de financiële mogelijkheden heeft om te reizen. Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aan uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze blijken uit uw paspoort, wordt niet getwijfeld.

Gelet op het voorgaande wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in haar “*VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING*” in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- Artikel 57/6/1 § 1 van de Vreemdelingenwet;

- Artikel 3 van het EVRM;

- Artikels 1 tot 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van de administratieve aktes;

- het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling.”

Verzoekster herhaalt dat zij vreest voor haar situatie omdat zij samen is met een Kosovaar en in een moeilijke sociaaleconomische situatie dreigt terecht te komen.

Verzoekster vervolgt:

“Echter veroorzaakt dit probleem andere moeilijkheden en zelfs een mensonterende behandeling.

Verzoekster en haar kinderen hebben geen toegang tot het arbeidsmarkt en het familiale netwerk is niet dienstig.

Albanezen in Noord-Macedonië lijden aan racisme, wat een integratie niet vergemakkelijkt, te meer dat zij met een Kosovaar verliefd is.

De Commissaris-Generaal weet ook niet welke opofferingen verzoekster en haar kinderen hebben moeten maken om hier aan te komen.

Zij wist ook dat de toekomst gunstiger zou kunnen zijn.

Deze financiële situatie in Noord-Macedonië en de racisme t.a.v. Albanezen hebben tot gevolg dat de levensomstandigheden gelijkgesteld zijn aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op al deze vrees dient zij erkend te worden als vluchteling, of tenminste dient zij van de subsidiaire bescherming te kunnen genieten.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“- De beslissing van het CGVS nietig te verklaren en haar het statuut van vluchteling of van subsidiaire bescherming te erkennen;

- In ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor een nieuw onderzoek van de asielaanvraag.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoekster een “*VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING*” indient en waar verzoekster vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekster duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

3.3. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.4. Dient, waar verzoekster in het onderdeel “FEITEN EN VOORGAANDEN” in haar verzoekschrift aangeeft dat zij “de mogelijkheid niet gehad” heeft “al haar situatie te kunnen uitleggen en waarom zij de vlucht heeft moeten nemen vanuit Noord-Macedonië”, voorts te worden opgemerkt dat verweerder in diens nota met opmerkingen geheel terecht aangeeft:

“Waar verzoekende partij voorafgaand opmerkt dat “zij de mogelijkheid niet gehad [heeft] al haar situatie te kunnen uitleggen en waarom zij de vlucht heeft moeten nemen vanuit Noord-Macedonië.” merkt verwerende partij op dat verzoekende partij een eerste maal werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 15 mei 2023, waarbij zij dezelfde dag een geldige reden meegedeeld hebben om haar afwezigheid te rechtvaardigen. Vervolgens werd verzoekende partij nogmaals opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 14 december 2023, waarbij zij een medisch attest, namelijk dat van 11 december 2023, heeft voorgelegd als reden voor haar afwezigheid. Uiteindelijk werd verzoekende partij nog een derde keer uitgenodigd op 2 februari 2024 waarbij verzoekende partij op 1 februari 2024 opnieuw een medisch attest neerlegde om haar afwezigheid op dit persoonlijk onderhoud te rechtvaardigen. Derhalve kon de commissaris-generaal terecht toepassing maken van artikel 18, § 2, vijfde lid van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en een geldige beslissing nemen zonder verzoekende partij opnieuw op te roepen waarbij hij zich heeft geënt op de verklaringen van verzoekende partij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) waaruit duidelijk werd vastgesteld waarom verzoekende partij niet in aanmerking komt voor een beschermingsstatus. Het is bijgevolg niet ernstig van verzoekende partij te stellen dat zij de mogelijkheid niet heeft gehad haar redenen voor haar vlucht uit haar land van herkomst kenbaar te maken.”

Verzoekster kon de redenen waarom zij haar land van herkomst verliet en niet zou kunnen terugkeren naar dit land uiteenzetten bij de DVZ, en dit in haar verklaring DVZ en in de vragenlijst. Daarnaast werd zij drie keren opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, waarbij zij telkens een medisch attest neerlegde om haar afwezigheid te rechtvaardigen. Bijgevolg vermocht verweerder de bestreden beslissing te nemen op grond van artikel 18, § 2 van het PR CGVS. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoekster ook de mogelijkheid had om in het voorliggende verzoekschrift nog de nodige bijkomende elementen en informatie aan te reiken ter adstructie van haar verzoek en dat ze de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook heeft benut.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te

beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.8. Verzoekster stelde en stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij van Albanese etnie is, samen is met een Kosovaar en in een moeilijke sociaaleconomische situatie dreigt terecht te komen.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende nood aan internationale bescherming worden daarbij echter manifest ondermijnd doordat verzoekster, ondanks dat zij altijd al de Albanese etnie had en ondanks dat zij reeds zes jarenlang samen is met haar Kosovaarse partner, bijzonder laattijdig om internationale bescherming verzocht. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds in 2009 de Schengenzone binnenkwam, dat u hier al bijna vijftien jaar verblijft en dat u pas op 9 maart 2023 om internationale bescherming verzocht omdat u eerder niet wist hoe u om internationale bescherming moest verzoeken (Verklaring DVZ, vraag 28, Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u manifest nagelaten heeft te doen. Uw houding, met name het feit dat u ongeveer vijftien jaar gewacht heeft alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan bijgevolg onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit blijkt ook uit uw expliciete verklaring dat u noch met uw autoriteiten noch met medeburgers problemen heeft gehad (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7).”

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht en niet te kunnen terugkeren naar dit land vanwege een gegronde vrees voor vervolging en die aangeeft een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, zich zou informeren over de mogelijkheden om internationale bescherming te verkrijgen en een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliert dit te doen, na aankomst 15 jaren wachtte en ook nadat zij samen was met haar Kosovaarse partner nog jarenlang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen op 9 maart 2023, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haren hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoekster in het voorliggende verzoekschrift de nadruk vestigt op het feit dat zij de Albanese etnie heeft en laat uitschijnen dat dit gegeven ertoe zou leiden of zou kunnen volstaan om te besluiten dat zij zou riskeren te worden gediscrimineerd, gevisieerd of vervolgd, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster dit gegeven zelf op generlei wijze aantoonst of uitwerkt. Verzoekster reikt namelijk niet het minste begin van informatie aan teneinde deze voorgehouden vrees te staven of te onderbouwen. Uit de informatie zoals aangehaald en zoals geciteerd door verweerder, waarvan de vindplaats in de bestreden beslissing is opgenomen, kan daarenboven hoegenaamd niet worden afgeleid dat etnische Albanezen, die in dit land een kwart tot een derde van de bevolking uitmaken, waarbij het Albanese een officiële landstaal is en die er goed vertegenwoordigd zijn op politiek vlak, in Noord-Macedonië op veralgemeende of systematische wijze zouden worden onderworpen aan discriminatie of vervolging. Dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoekster bij de DVZ en in de vragenlijst haar Albanese etnische aanhorigheid zelf niet eens expliciet aanhaalde als reden waarom zij om internationale bescherming verzocht of zou riskeren te worden gediscrimineerd of vervolgd. Bovendien verklaarde verzoekster aldaar, zoals reeds hoger bleek, uitdrukkelijk dat zij in Noord-Macedonië nog nooit problemen had gekend met haar autoriteiten of haar medeburgers.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoeksters vermeende vrees om bij een terugkeer naar haar land problemen te kennen omwille van haar relatie met haar partner en/of omwille van sociaaleconomische moeilijkheden voorts met recht gemotiveerd:

“Wat uw verklaring betreft dat ze u in Kosovo niet graag hebben en dat men in Kosovo uw kinderen wil afnemen dient opgemerkt te worden dat een asiolverzoek moet worden onderzocht ten opzichte van het land van herkomst, in het bijzonder het land waarvan de verzoeker de nationaliteit bezit. Uit het door u neergelegde paspoort en uit uw verklaringen blijkt dat u Noord-Macedonisch staatsburger bent. Gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië verklaarde u dat u niet naar Noord-Macedonië kan omdat u samen bent met een Kosovaar (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Het loutere feit samen te zijn met een burger die een andere nationaliteit heeft dan de uwe volstaat echter niet om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming af te leiden. Uit niets blijkt bovendien dat, indien jullie hiervoor de nodige administratieve stappen zouden zetten, uw partner geen verblijfsvergunning in Noord-Macedonië zou kunnen krijgen (of u in Kosovo).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat, indien u bij terugkeer problemen zou krijgen in Noord-Macedonië, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie._algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie,

zo ook *high-level corruptiezaken*. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde *community policing*, e.d.m. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Verder haalde u nog socio-economische motieven aan. U verklaarde dat u niets heeft, dat u arm bent, dat u geen huis heeft en dat ook uw echtgenoot arm is (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Uit niets blijkt immers dat u geen toegang zou hebben tot de Noord-Macedonische arbeidsmarkt om op die manier een inkomen te genereren. Bovendien kan opgemerkt worden dat u in Noord-Macedonië een netwerk heeft. Immers, uw moeder en uw zus R.N. (...) wonen nog steeds in Noord-Macedonië (Verklaring DVZ, vragen 13 en 18). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in het verleden gesteund werd door uw familie. Immers, uw broer betaalde uw reis naar België (Verklaring DVZ, vraag 32). Ook de afgelopen jaren reisde u nog doorheen Europa. In uw paspoort staan immers stempels die aantonen dat u in 2022 de Hongaars-Servische grens heeft overgestoken. Hieruit kan opgemaakt worden dat u de financiële mogelijkheden heeft om te reizen. Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van *subsidiare bescherming*.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg en op algemene, eenvoudige, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat zijzelf en haar kinderen wel degelijk geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt en dat haar familiale netwerk niet dienstig zou kunnen zijn, ontkracht verzoekster de voormelde motieven namelijk hoegenaamd niet. Verzoekster kan met deze eenvoudige en algemene ontkenning van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen geenszins volstaan om aan deze vaststellingen afbreuk te doen. Derhalve blijven deze vaststellingen en de voormelde motieven onverminderd overeind.

Het door verzoekster neergelegde paspoort, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan tot slot enkel verzoeksters identiteit en nationaliteit aantonen en bevat geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster te worden ontzegd.

3.10. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze “*het beginsel van de goede administratie*” *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekster niet op een dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT